

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Ситникова Олександра Федотовича
щодо відповідності Конституції України (конституційності)
окремого положення абзацу другого пункту 14⁴ розділу XII „Прикінцеві та
перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“
від 2 червня 2016 року № 1402–VIII**

Київ
23 липня 2025 року
№ 83-2(I)/2025

Справа № 3-88/2025(181/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України
у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Ситникова Олександра
Федотовича щодо відповідності Конституції України (конституційності)
окремого положення абзацу другого пункту 14⁴ розділу XII „Прикінцеві та
перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“
від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р.,
№ 31, ст. 545) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали
справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Ситников О.Ф. звернувся до Конституційного Суду України
з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8,

частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 126, частинам першій, другій статті 130 Конституції України (конституційність) окреме положення абзацу другого пункту 14⁴ розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон), а саме „виходячи з розміру суддівської винагороди, що обчислюється з базового розміру посадового окладу судді вищого спеціалізованого суду“.

Відповідно до пункту 14⁴ розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону „судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, яким призначено розмір щомісячного довічного грошового утримання відповідно до положень Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, мають право на здійснення перерахунку щомісячного довічного грошового утримання у порядку та розмірі, визначених частиною третьою статті 142 Закону, виходячи з розміру суддівської винагороди, що обчислюється з базового розміру посадового окладу судді вищого спеціалізованого суду“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Постановою Верховної Ради України „Про звільнення суддів“ від 8 вересня 2016 року № 1515–VIII Ситникова О.Ф. звільнено з посади судді Вищого адміністративного суду України у зв’язку з поданням ним заяви про відставку.

Ситников О.Ф. у липні 2023 року звернувся до Вищого адміністративного суду України із заявою про видачу йому довідки про суддівську винагороду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду для перерахунку щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці. Цей суд листом від 10 серпня 2023 року відмовив у видачі зазначеної довідки.

Ситников О.Ф. звернувся до суду з адміністративним позовом до Вищого адміністративного суду України в особі голови ліквідаційної комісії цього суду, в якому просив визнати протиправною відмову у видачі йому довідки про суддівську винагороду для обчислення щомісячного довічного грошового

утримання судді у відставці та зобов'язати Вищий адміністративний суд України видати йому зазначену довідку, виходячи з розміру суддівської винагороди судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду з відповідними коефіцієнтами та доплатами, визначеними у статті 135 Закону.

Київський окружний адміністративний суд рішенням від 30 жовтня 2023 року, залишеним без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 15 травня 2024 року, адміністративний позов Ситникова О.Ф. задовольнив частково: визнав протиправною відмову Вищого адміністративного суду України у видачі Ситникову О.Ф. довідки про суддівську винагороду для обчислення щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці, виходячи з розміру суддівської винагороди судді вищого спеціалізованого суду з відповідними коефіцієнтами та доплатами, визначеними у статті 135 Закону, та зобов'язав Вищий адміністративний суд України видати Ситникову О.Ф. таку довідку.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 16 січня 2025 року касаційну скаргу Ситникова О.Ф. залишив без задоволення, а рішення суддів попередніх інстанцій без змін. Верховний Суд погодився з висновками судів попередніх інстанцій, що Ситников О.Ф. як суддя у відставці вищого спеціалізованого суду має право на відповідні гарантії, встановлені Законом для судді вищого спеціалізованого суду.

Автор клопотання стверджує, що оспорюване положення Закону суперечить конституційному принципу верховенства права, порушує конституційні гарантії незалежності суддів, звужує його права як судді касаційної інстанції, зокрема щодо розміру довічного грошового утримання.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу

(частина перша статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та, зокрема, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 цього закону, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд потрібним із мотивів суспільного інтересу (частина друга статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

3.1. Із аналізу долучених до конституційної скарги Ситникова О.Ф. документів убачається, що остаточним судовим рішенням у його справі є постанова Верховного Суду від 16 січня 2025 року, яка набрала законної сили з дати її ухвалення.

Автор клопотання повторно подав конституційну скаргу до Конституційного Суду України 23 травня 2025 року, тобто з порушенням тримісячного строку подання конституційної скарги, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Той факт, що Ситников О.Ф. уже звертався до Конституційного Суду України з конституційною скаргою з аналогічного питання і після її повернення Секретаріатом Конституційного Суду України подав виправлену конституційну скаргу, не вказує на дотримання ним строку подання конституційної скарги. Законом України „Про Конституційний Суд України“ передбачена можливість повторного звернення до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону, зокрема щодо строку подання конституційної скарги.

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України також не вбачає підстав для визнання розгляду конституційної скарги Ситникова О.Ф. потрібним із мотивів суспільного інтересу та її прийняття поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, на чому наполягає автор клопотання.

Із наведеного вбачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

3.2. Ситников О.Ф. просить перевірити на відповідність Конституції України окреме положення абзацу другого пункту 14⁴ розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону, яке, на його думку, застосоване в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду від 16 січня 2025 року. Проте зі змісту зазначеної постанови Верховного Суду вбачається, що цей суд не застосував оспорюваного положення Закону, адже абзац другий пункту 14⁴ розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону не був використаний для правової кваліфікації фактичних обставин справи та обґрунтування підстав для ухвалення судового рішення. Закон України «Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ у зв'язку з Рішенням Конституційного Суду України від 18 лютого 2020 року № 2-р/2020 щодо забезпечення безперервності здійснення правосуддя найвищим судом у системі судоустрою України» від 21 листопада 2023 року № 3481–ІХ, яким розділ XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону доповнено пунктом 14⁴, набрав чинності 27 грудня 2023 року, тобто після звернення Ситникова О.Ф. до суду першої інстанції. Верховний Суд у постанові від 16 січня 2025 року звернув увагу, що в період розгляду справи у судах законодавець у пункті 14⁴ розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону вносив питання перерахунку розміру довічного грошового утримання суддів Вищого адміністративного суду України у відставці та зазначив, що вказане додатково підтверджує правильність тлумачення Верховним Судом положень Закону та Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI зі змінами (далі – Закон № 2453) щодо поширення на суддю вищого спеціалізованого суду, який вийшов у відставку за Законом № 2453, гарантій, установлених Законом для судді вищого спеціалізованого суду, а не Верховного Суду.

З огляду на зазначене конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ситникова Олександра Федотовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу другого пункту 14⁴ розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**